

“H2O”

Werkverslag februari 2019

Naast zon, zuurstof, licht en donker, de belangrijke elementen in ons bestaan die we gratis en voor niets dagelijks krijgen, zou ook water in dit rijtje thuis moeten horen. Tenslotte bestaan we zelf ook voor meer dan 60% uit water. Water, en vooral goed drinkwater is belangrijk voor de mens en de ontwikkeling van de derde wereld. Water is een niet te verwaarlozen middel om bij te dragen aan het succes van onderwijs. Zowel de medische gevolgen als de hygiënische aspecten van een watertekort, verminderen het leerproces en enthousiasme bij het onderwijzend personeel.

Het water tekort is echter in grote delen van de wereld het geval, onder andere in het mooie Sri Lanka waar de Stichting Kansarmen Sri Lanka al 14 jaar bezig is om de situatie te veranderen.

Het gezegde: “Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst”, geldt zeker voor het uitgangspunt van deze voortreffelijk georganiseerde stichting, die met haar werk vele scholen, tehuizen en kleine woongemeenschappen van het kostbare water heeft voorzien.

Door mijn betrokkenheid en interesse in veel dingen die de stichting doet, was de beslissing op de vraag van Jan (de drijvende kracht in de 15 koppige organisatie) om in februari 2019 mee te gaan, snel genomen. Na een prima reis, hartverwarmende ontvangst en bijpraten met de voortreffelijke leidinggevende Chaminda en zijn familie, zijn we direct op pad gegaan naar Colombo voor afspraken met Unicef en World Vision. Goed om je stichting bij dergelijke internationaal bekende organisaties te presenteren en hen te laten zien waar je sterk in bent.

Na een dag van diplomatie, snel de rugzak en slaapzak gepakt om de volgende dag voor onbepaalde tijd de binnenlanden en met name de provincie UVA te gaan bezoeken. Een provincie te midden van de mooie theeplantages, waar de hoofdzakelijk Tamil bevolking onder erbarmelijke omstandigheden hun dagelijkse onbeschrijfelijk zware werkzaamheden op de theeplantages moeten verrichten.

In dit uitgestrekte gebied bevonden zich de objecten die onze aandacht verdiende zoals een boeddhistisch hospitaal, woongemeenschappen en scholen. Ja, veel scholen, 90 % van de bezochte objecten. Een enkel schooltje met 25 leerlingen, maar het gros met 250 tot 700 leerlingen. In de meeste gevallen kampte men 11 van de 12 maanden per jaar met water problemen. In sommige gevallen had men in het gehele jaar geen water, drooggevallen putten, ondeugdelijk leidingwerk of twee toiletjes op 600 kinderen zonder water. Stel je dat eens voor! Elk geval was anders, elk probleem was anders. Oplossingen bedenken was onze taak en opdracht.

Maar als je dan al rondlopend tussen de honderden kinderen de problemen aan het lokaliseren bent en je ziet de omstandigheden waarin het onderwijzend personeel hun werk moet doen en de kinderen hun kennis moeten vergaren, dan word je stil. Dan krijg je bewondering voor het schoolpersoneel dat dagelijks moet omgaan met deze penibele, moeilijke situatie.

Een van de aangrijpendste situaties was een schooltje hoog in de bergen. We hadden in de buurt om 1 uur middags een afspraak. Op de terugweg, het was al half 4, gaven we de onderwijzeres halverwege een lift naar haar schooltje. Ze stond al 2,5 jaar onbetaald voor een klas van 26 kinderen in de leeftijd van 6 tot 13 jaar. Aangekomen bij het schooltje, althans wat er voor door moest gaan, zagen we de vernielingen aan het gebouwtje. Vier maanden geleden veroorzaakt door een wilde olifant. Aan de muur hing een krantenknipsel. Daarin stond te lezen dat de olifant bij zijn bezoek een jongen van 7 jaar zodanig verwond had, dat hij enkele dagen nadien is overleden.

Gelukkig hadden we de beschikking over een door de provincie ter beschikking gestelde gids die ons in staat stelde alle projecten in 9 dagen te bezoeken. Ook mochten we kennismaken met de bisschop en enkel andere geestelijken die ons de weg wezen en ons op de hoogte brachten van de situatie in de provincie.

Tijdens het werk kreeg ik hoe langer hoe meer respect voor het team van 15 personen die de stichting al vijftien jaar in Sri Lanka aan het werk heeft. Een fantastische onderneming die het gehele jaar door bezig is met water en sanitaire voorzieningen met en voor de allerarmsten. Gedurende ons bezoek mochten we ook een paar dagen bij de werkploeg bivakkeren, mee eten en slapen tussen de mannen en contacten onderhouden met de plaatselijke bevolking.

We mochten aanschouwen hoe de plaatselijke bevolking gezamenlijk ingezet werd bij de uitvoering van het project, vrouwen die sleuven hakten en mannen die watertanks van 10.000 liter tegen berghellingen opsjorden.

Na de echt vermoeiende dagen in het binnenland waarin alle projecten in concept werden opgenomen, moesten alle 32 projecten op kantoor verder uitgewerkt worden, omschrijvingen maken en begroten.

Ook mochten we in die periode een van de uitgevoerde projecten, de Adiambalama school, officieel overdragen aan de gebruikers, een kleine 600 enthousiaste kinderen met hun begeleiders. Het project, financieel ondersteund door particulieren en Wings of Support een organisatie van KLM personeel, bestond uit het aanbrengen en uitbreiden van nieuwe sanitaire voorzieningen en een complete nieuwe watervoorziening in de vorm van een 70 meter diepe boring met pomphuis en leidingwerk. Het feestje kreeg een extra dimensie voor de stichting, omdat zelfs de Nederlandse overheid in de hoedanigheid van de Nederlandse Ambassadeur aanwezig was om de officiële overdracht te verrichten. Met haar aanwezigheid mocht zij, namens de Nederlandse overheid een blijk van waardering geven voor het vele en fantastische werk van de stichting.

In alle eenvoud, een stichting om met recht trots op te zijn.

Willem van Geest